

ИНСТИТУТ ЗА ЕВРОПСКЕ ПОСЛОВЕ
INSTITUTE FOR EUROPEAN AFFAIRS
11000 – Belgrade, Dvadesetsedmog marta 25a
Tel. +381 11 324 58 06 +381 69 HERE I AM
e-mail – office@iea.rs web – www.iea.rs

Republika Srbija Bezbednosno-informativna agencija

Kraljice Ane bb
11000 Beograd

Br:69/19

ZAHTEV za pristup informaciji od javnog značaja

Na osnovu člana 15. st. 1. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja („Službeni glasnik RS”, br. 120/04, 54/07, 104/09 i 36/10), od gore navedenog organa javne vlasti tražim da mi omogući da ostvarim pravo na pristup informacijama od javnog značaja i dostavi informacije poštom na dole navedenu adresu.

Tražena informacija:

1. Broj fizičkih lica prema kojima je Bezbednosno informativna agencija preduzela mere kojima se odstupa od načela nepovredivosti tajne pisama i drugih sredstava opštenja u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2018. godine.
2. Broj pravnih lica prema kojima je Bezbednosno informativna agencija preduzela mere kojima se odstupa od načela nepovredivosti tajne pisama i drugih sredstava opštenja u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2018. godine.
3. Broj predloga koje je direktor Bezbednosno-informativne agencije podneo predsedniku Višeg suda u Beogradu za primenu mera odstupanja od načela nepovredivosti tajnosti pisama i drugih sredstava opštenja prema fizičkim licima u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2018. godine.
4. Broj predloga koje je direktor Bezbednosno-informativne agencije podneo predsedniku Višeg suda u Beogradu za primenu mera odstupanja od načela nepovredivosti tajnosti pisama i drugih sredstava opštenja prema pravnim licima u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2018. godine.

U Beogradu,

Dana 25.02.2019. godine

Tražilac informacije

Aleksandra STANKOVIĆ
Institut za evropske poslove
Dvadesetsedmog marta 25a, 11120 Beograd

Примено 14.03.2019

ИНСТИТУТ ЗА ЕВРОПСКЕ ПОСЛОВЕ
– Александра Станковић –

11120 Београд
Двадесетседмог марта 25а

Поштована,

У прилогу достављамо решење Безбедносно-информативне агенције од 12. марта 2019. године, донето по Вашем захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 25. фебруара 2019. године.

С' поштовањем,

ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ
Мирослав Панић

Безбедносно-информативна агенција, овлашћено лице по овлашћењу директора број 15-3387 од 1. јуна 2017. године, у поступку одлучивања по захтеву Института за европске послове из Београда за приступ информацији од јавног значаја од 25. фебруара 2019. године, на основу члана 16. став 10, члана 38. став 1. и став 2. тачка 1. и члана 21. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), у вези са чланом 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), дана 12. марта 2019. године, доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Института за европске послове из Београда за приступ информацији од јавног значаја од 25. фебруара 2019. године због заштите претежнијег јавног интереса заснованог на закону.

Образложење

Институт за европске послове из Београда, Двадесетседмог марта 25а, кога у конкретној ствари представља Александра Станковић (у даљем тексту: тражилац), поднео је захтев за приступ информацији од јавног значаја од 25. фебруара 2019. године, који је Безбедносно-информативној агенцији (у даљем тексту: Агенција) прослеђен путем поште 27. фебруара 2019. године – достављање информација о броју физичких лица и броју правних лица према којима је Агенција предузела мере којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења у периоду од 01. 01. 2017. године до 31. 12. 2018. године, као и о броју предлога које је директор Агенције поднео председнику Вишег суда у Београду за примену ових мера према физичким лицима и према правним лицима у периоду од 01. 01. 2017. године до 31. 12. 2018. године.

Поступајући по поднетом захтеву, у спроведеном поступку, остварен је увид у садржину захтева и одговарајућу документацију Агенције.

Разматрајући захтев донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога,

Увидом у захтев и одговарајућу документацију Агенције утврђено је да је претпостављени оправдани интерес јавности да зна, успостављен чланом 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, супротстављен другом јавном интересу – заштита тајних података, који се одређују за тајне у циљу, између осталог, онемогућавања приступа овим подацима од стране неовлашћених лица, као начин да се спречи наступања штете по законом утврђене интересе Републике Србије.

Увидом у релевантну документацију несумњиво је утврђено да су тражени подаци, на основу одлуке директора Агенције донете на основу овлашћења из члана 9. став 2. тачка 4) Закона о тајности података („Службени гласник РС“, број 104/09), уз примену критеријума прописаних овим законом при чему је један од најважнијих процена могуће штете по интересе Републике Србије, одређени за тајне степена тајности „Строго поверљиво“.

Такође, утврђено је да рок тајности ових података није истекао, услед чега су они доступни само одређеном кругу лица, која испуњавају услове за приступ тајним подацима прописане у Закону о тајности података, што посебно укључује поседовање сертификата за приступ тајним подацима издатог од стране законом овлашћеног тела.

Чињењем доступним јавности, односно неодређеном кругу лица, података који су наведени у захтеву тражиоца, могле би наступити штетне последице по безбедност Републике Србије, чија заштита је уставна категорија, материјализована у члану 97. став 1. тачка 1. Устава одредбом да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, безбедност Републике Србије.

Законом о Безбедносно-информативној агенцији („Службени гласник РС“, бр. 42/02, 111/09, 65/14 - одлука УС, 66/14 и 36/18), којим се уређују делокруг, послови и овлашћења Агенције, одредбом члана 2. прописано је да Агенција обавља послове који се односе на заштиту безбедности Републике Србије, док је у члану 11. став 1. овог закона прописано да о пословима из своје надлежности Агенција обрађује, чува и користи прикупљене информације и документацију, о чему води одговарајуће евиденције и обезбеђује заштиту њихове тајности.

Законом о тајности података, који успоставља јединствен систем одређивања и заштите тајних података у Републици Србији у одредби члана 42. став 1. прописано је да тајним подацима могу приступити само лица која имају издат сертификат за приступ тајним подацима.

Достављање тражених података, збирно, за претходне две календарске године тражиоцу, по траженим критеријумима, створило би могућност да се са овим подацима упозна неограничен број лица, међу којима су и појединци, групе или организације које представљају претњу безбедности Републике Србије.

Како ове структуре несумњиво располажу потребним ресурсима, укључујући потребна стручна знања и вештине, чињење доступним јавности тражених података омогућило би да из овог фонда података извуку одређене закључке, који би поуздано указали на примарне правце ангажовања Агенције, националне службе безбедности. Посебно, чињење доступним ових података и њихово јавно презентовање, указало би овим структурама на расположиве капацитете Агенције у примени ових посебно сложених мера, који су непосредно условљени развојем одговарајућих информационо-комуникационих решења, која захтевају ангажовање специфичних кадровских и материјалних ресурса.

На основу наведеног, реална је могућност да би адекватна, стручна обрада ових података и њихово упоређивање са другим подацима, применом научно заснованих или наменски развијених метода анализирања и процењивања, указала на потенцијалне слабости у систему превентивне заштите безбедности Републике Србије, у смислу не/поседовања способности и ресурса, и тиме створило значајно повољнију позицију за

оне који представљају претњу по националну безбедност. Ово, између осталог, и због природе ових посебних мера чији је примарни циљ примене предупредивање наступања угрожености безбедности Републике Србије.

У складу са наведеним, код оваквог стања ствари, у конкретном случају извесно је да потреба заштите безбедности Републике Србије, која би могла бити озбиљно угрожена достављањем тражених информације, претеже над интересом јавности да зна.

У одредбама члана 9. став 1. тачка 5) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацији од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информације или документе за које је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чувају као државна, службена, пословна или друга тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Са изнетих разлога, на основу члана 9. став 1. тачка 5), у вези са чланом 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у року од 15 дана од дана пријема решења, која се предаје непосредно другостепеном органу у два истоветна примерка.

Решење доставити:

1 x Тражиоцу

1 x Агенцији

ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ

по овл. бр. 15-3387 од 01. 07. 2017. г.

Мирослав Панић

ИНСТИТУТ ЗА ЕВРОПСКЕ ПОСЛОВЕ
INSTITUTE FOR EUROPEAN AFFAIRS
11000 – Belgrade, Dvadesetsedmog marta 25a
Tel. +381 11 324 58 06 +381 69 HERE I AM
e-mail – office@iea.rs web – www.iea.rs

100/19
21.03.2019.

Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti
Beograd, Bulevar Kralja Aleksandra br. 15

ŽALBA

Institut za evropske poslove, 27. marta 25a, 11120 Beograd,
koga predstavlja Naim Leo Beširi

na

Rešenje br. 15-6913/1 od 14. marta 2019. godine **Bezbednosno informativne agencije**, po Zahtevu za pristup informacijama od javnog značaja broj 69/19 od 25. februara 2019. godine.

Poštovani,

Rešenjem Bezbednosno informativne agencije (u daljem tekstu BIA) broj 15-6913/1 od 12. marta 2019. godine, odbijen je zahtev Instituta za evropske poslove br 69/19 od 25. februara 2019. godine uz obrazloženje da se zahtev odbija „zbog zaštite pretežnijeg javnog interesa zasnovanog na zakonu“ kao i zbog toga što su traženi podaci „određeni za tajne stepena tajnosti *Strogo poverljivo*“.

Institut za evropske poslove ovom prilikom naglašava da je u martu 2017. godine zatražila od Bezbednosno informativne agencije iste podatke koje je zatražila i ovom prilikom, s tim što su se tada podaci odnosili na 2015. i 2016. godinu, a u Zahtevu za pristup informacijama od javnog značaja br. 69/19 od 25. februara 2019. godine traženi podaci odnose se na 2017. i 2018. godinu. Radi se o podacima o broju fizičkih i pravnih lica prema kojima je BIA preduzela mere kojima se odstupa od načela nepovredivosti tajne pisama i drugih sredstava opštenja, kao i broju predloga koje je direktor BIA-e podneo predsedniku Višeg suda u Beogradu za primenu ovih mera. U postupku iz 2017. godine, nakon što je BIA i tada odbila da odgovori na ovaj zahtev, rešenjem Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti br 071-01-1168/2017-03 od 26. maja 2017. godine, naloženo je BIA-i da dostavi tražene podatke, što je BIA i učinila 6. juna 2017. godine, na osnovu navedenog rešenja Poverenika.

Takođe podsećamo da ovo nije prvi i jedini slučaj kada je BIA dostavila tražene podatke koji se odnose na ovu stvar tek nakon daljeg postupka. Evropski sud za ljudska prava je 2013. godine u presudi broj 48135/06 naložio Bezbednosno informativnoj agenciji da dostavi podatke o broju prisluškivanih osoba u Srbiji koje je tražila Inicijativa mladih za ljudska prava. U navedenom slučaju Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti je rešenjem naložio da BIA dostavi traženu informaciju. Kako se BIA oglušila o rešenje, a Vlada nije preduzela mere za prinudno izvršenje, slučaj je dospelo pred

Evropski sud za ljudska prava koji je jednoglasno presudio da je Republika Srbija prekršila član 10. i pravo na pristup informacijama. Poverenik je Rešenjem broj 07-00-01116/2015-03 od 29.04.2015. godine po pritužbi iste organizacije civilnog društva naložio BIA-i da dostavi kopije dokumenata iz kojih se može saznati tražena informacija.

Institut za evropske poslove predlaže da Poverenik uvaži našu žalbu, poništi odluku prvostepenog organa, i naloži dostavljanje informacije. Poverenik je u barem dva navrata donosio rešenja kojima je Bezbednosno informativnoj agenciji naložio da dostavi informaciju koju Institut za evropske poslove traži, a presuda Evropskog suda za ljudska prava je potvrdila pravo javnosti da zna ovu informaciju.

Žalbu podnosimo blagovremeno, u zakonskom roku utvrđenom u članu 22. st. 1. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja.

U prilogu dostavljamo kopiju podnetog zahteva i dokaz o njegovom upućivanju organu kao i kopiju odgovora organa na koji se podnosi žalba.

Podnosilac žalbe:

Naim Leo BEŠIRI
Dvadesetsedmog marta 25a, Beograd

Institut za
evropske poslove

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и извршења-
приступ информацијама
Број: 071-01-2677/2019-03

Тел: +381 (0) 11 3408-900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Датум: 07.05.2019. године

Институт за европске послове

11000 Београд
ул. 27. марта бр. 25а

У прилогу достављамо решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 071-01-2677/2019-03 од 07.05.2019. године, донето по вашој жалби изјављеној против решења Безбедносно-информативне агенције у Београду број 15-6913 од 12.03.2019. године, на основу члана 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр.120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

С поштовањем,

Број: 071-01-2677/2019-03

Датум: 07.05.2019. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, и то заменица Повереника, Станојла Мандић, по одлуци Народне скупштине Републике Србије број 17 од 08.04.2013. године о избору заменика Повереника, у поступку по жалби коју је изјавио Институт за европске послове у Београду, ул. 27. марта бр. 25а, против решења Безбедносно-информативне агенције у Београду број 15-6913 од 12.03.2019. године, на основу члана 35. ст. 1. тач. 5, чл. 33. ст. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чланом 59. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 97/08, 104/09-др. закон, 68/12 - одлука УС и 107/12), као и члана 23. и чл. 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016 и 95/2018-аутентично тумачење), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Безбедносно-информативне агенције у Београду број 15-6913 од 12.03.2019. године.

II Налаже се Безбедносно-информативној агенцији у Београду, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења Институту за европске послове из Београда, 27. марта 25а, достави тражене информације о мерама којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења које је Агенција применила у периоду од 01.01.2017. године до 31.12.2018. године, односно копије докумената у којима су исте садржане, из којих се може сазнати:

- број физичких и правних лица према којима су предузете наведене мере;
- број предлога које је директор Безбедносно-информативне агенције поднео председнику Вишег суда у Београду за примену наведених мера према физичким лицима;
- број предлога које је директор Безбедносно-информативне агенције поднео председнику Вишег суда у Београду за примену наведених мера према правним лицима,

с тим што ће пре достављања заштитити и учинити недоступним податке о личности као што су: име и презиме, адресни подаци, лични матични број грађана и слично, уколико су такви подаци садржани у наведеним документима и исте учинити недоступним.

III О извршењу решења Безбедносно-информативна агенција у Београду ће обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

Образложење

Решењем првостепеног органа, Безбедносно-информативне агенције број: 15-6913 од 12.03.2019. године, одбијен је захтев Института за европске послове у Београду од 25.02.2019. године за приступ информацијама од јавног значаја, због претежнијег јавног интереса заснованог на закону.

Против наведеног решења Институт за европске послове у Београду је дана 21.03.2019. године, изјавио жалбу Поверенику, наводећи да је првостепени орган ожалбеним решењем супротно закону одбио његов захтев за приступ траженим информацијама од 25.02.2019. године и предложио да Повереник жалбу уважи, поништи одлуку првостепеног органа и омогући му приступ траженим информацијама. У жалби је такође навео да је побијано решење првостепеног органа у супротности са пресудом Европског суда за људска права број 48135/06, као и решењем Повереника број 071-01-1168/2017-03. Уз жалбу су достављене копије захтева од 25.02.2019. године и ожалбеног решења од 12.03.2019. године.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 25.03.2019. године доставио жалбу Безбедносно-информативној агенцији у Београду, као органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ради изјашњења.

У одговору на жалбу од 18.04.2019. године орган власти је остао при наводима из ожалбеног решења, додајући да је предметни захтев за приступ информацијама од јавног значаја поднела и потписала Александра Станковић као тражилац информација, на чије име је и достављено ожалбено решење, а да је жалбу против решења број 15-6913 од 12.03.2019. године изјавио Наим Лео Бешири, те да именовани, како није поднео наведени захтев, нити му је Агенција доставила било какво обавештење, у конкретном случају нема страначку легитимацију, односно није овлашћено лице за изјављивање жалбе. Такође је навео да је ирелевантно позивање жалиоца на друге случајеве или одлуку Европског суда за људска права, с обзиром да ни један од случајева, а посебно одлука Европског суда за људска права, немају ни приближно, исти чињенични, односно правни основ, а одлуке првостепеног или другостепеног органа у другим, ранијим случајевима, нису извор права у Републици Србији.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је Институт за европске послове у Београду дана 25.02.2019. године поднео захтев Безбедносно-информативној агенцији у Београду, којим је тражио одређене информације од јавног значаја, ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је орган власти поступајући по поднетом захтеву ожалбеним решењем исти одбио на основу одредби члана 9. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да у конкретном случају потреба заштите безбедности Републике Србије, која би могла бити угрожена достављањем тражених информација, претеже над интересом јавности да зна. У образложењу ожалбеног решења првостепени орган је навео и да је увидом у захтев и одговарајућу документацију Агенције утврдио да је претпостављени оправдани интерес јавности да зна, успостављен чланом 4. Закона, супротстављен другом јавном интересу, заштити тајних података, који су као такви одређени ради онемогућавања приступа овим подацима од стране неовлашћених лица у циљу спречавања наступања штете по законом утврђене интересе Републике Србије. Даље је навео да су тражени подаци на основу одлуке директора Агенције, а на основу овлашћења из члана 9. став 2. тачка 4) Закона о тајности података („Сл. гласник РС“, бр. 104/09), одређени за тајне податке степена тајности „Строго поверљиво“, те да рок тајности ових података није истекао, услед чега су они доступни само одређеном кругу лица, која испуњавају услове за приступ тајним подацима, уз сертификат за приступ тајним подацима издат од стране законом овлашћеног тела. Такође је навео, да би достављање тражених информација, збирно за претходне две календарске године, по траженим критеријумима, створило могућност да се са овим подацима упозна неограничени

број лица, међу којима и она, која представљају претњу безбедности РС, јер имају адекватна стручна знања да из датог фонда података извуку одређене закључке, који би поуздано указали на примарне правце ангажовања Агенције на заштити безбедности РС као националне безбедносне службе, а посебно на њене расположиве капацитете за примену ових посебно сложених поступака и мера.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог Закона, информација којом располаже орган власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног Закона прописано је и да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Одредбама члана 9. тачке 3. и 5. наведеног Закона прописано је, између осталог, да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме озбиљно угрозио националну или јавну безбедност, односно учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Из цитираних одредаба члана 8. и члана 9. тачка 3. и 5. Закона, произилази да се право на слободан приступ информацијама од јавног значаја може ускратити с позивом на угрожавање националне безбедности, односно поверљивост и тајност тражене информације, али под условом да су за то испуњени и формални и материјални услови прописани цитираним законским одредбама. Формални услов је тај да се ради о информацији или документу за које је прописом или службеним актом заснованим на закону, одређено да се чува као тајна и да је доступан само одређеном кругу лица, а материјални, је тај да се ради о таквој информацији или документу због чијег би одавања дошло до озбиљне повреде претежнијег интереса, односно због чега би могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом и да је ограничење права јавности да зна неопходно у демократском друштву.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе и одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је на основу члана 9. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио захтев жалиоца, с обзиром да жалилац, у смислу цитиране одредбе члана 5. истог Закона, има право да му се тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона, којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од

осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер би њихова доступност представљала прекомерну обраду података о личности, супротно члану 8. Закона о заштити података о личности а на штету права на приватност. Разматрајући наводе ожалбеног решења, као и разлоге наведене у одговору на жалбу, закључује се да првостепени орган на коме је терет доказивања према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, није пружио ваљане доказе о томе да ли би у предметном случају саопштавањем тј. доступношћу тражених статистичких податка могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом и да ли те последице имају превагу над интересом јавности да се исти подаци учине доступним, односно да ли је ограничење права на слободан приступ податку о броју лица према којима је првостепени орган, у периоду од 01.01.2017. године до 31.12.2018. године, применио мере којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења и податку о броју предлога поднетих председнику суда за примену тих мера, стварно неопходно да би се заштитио интерес безбедности Републике Србије, као и постоји ли директна узрочно последична веза између објављивања ових података и могућих штетних последица на које указује првостепени орган. Не могу се, без одговарајућих доказа, прихватити аргументи првостепеног органа о нужности ускраћивања права на приступ информацијама, који се заснивају на претпоставци органа да неко, ко има адекватна стручна знања може из датог фонда података извући одређене закључке и на тај начин доћи до сазнања о примарним правцима ангажовања Агенције као националне безбедносне службе на заштити безбедности Републике Србије, а посебно о њеним расположивим капацитетима за примену тих посебно сложених поступака и мера. Првостепени орган се такође у образложењу ожалбеног решења само позвао на одлуку директора Агенције о одређивању тајности тражених информација, без навођења ближих података о истој односно достављања доказа о да су информације тражене захтевом који је предмет ове управне ствари одређене за тајне податке степена тајности „Строго поверљиво“.

Навод органа власти из одговора на жалбу да је жалба поднета од стране неовлашћеног лица, односно да је захтев поднела и потписала Александра Станковић, а жалбу потписао Наим Лео Бешири, није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово најпре из разлога што су и захтев и жалба оверени печатом Института за европске послове, а претрагом података о регистрованим удружењима код Агенције за привредене регистре утврђено је да је као заступник Института уписан Наим Лео Бешири. Такође, увидом у организациону структуру Института утврђено је да Александра Станковић обавља послове у Институту, као пројектна сарадница. Стога, како су и захтев и жалбу потписала лица која врше послове у Институту, у конкретном случају ирелевантна је чињеница да је захтев потписало једно лице, а жалбу друго лице испред Института, с обзиром да је подношење захтева у поступку остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја у погледу форме захтева, ослобођено обавезе да захтев мора да садржи и потпис тражиоца, већ према одредби члана 15. ст. 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, захтев мора да садржи назив органа власти, име и презиме, назив и адресу тражиоца, што предметни захтев у конкретном случају и садржи. То практично значи да је захтев могао бити поднет и електронском поштом, са званичне мејл адресе Института, у ком случају не би био потписан, а то ни у ком случају не би утицало на његову уредност. Стога је у конкретном случају битна само чињеница да је несумњиво да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја поднео Институт за европске послове, као засебно правно лице, на меморандуму Института, с печатом Института. Моменат кад је формално-правно неопходно да акт у поступку

остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја од стране правног лица буде потписан од стране овлашћеног лица, јесте моменат потписивања жалбе, а у конкретном случају жалбу, у име и за рачун Института за европске послове, потписао је његов законски заступник Наим Лео Бешири из чега призилази да је жалба изјављена од овлашћеног лица. На основу свега изложеног, у конкретном случају, наведена чињеница о потписима на захтеву и жалби је без утицаја на уредност истих.

Ни навод органа власти да је ирелевантно позивање жалиоца на друге случајеве или одлуку Европског суда за људска права, с обзиром да ни један од случајева, а посебно одлука Европског суда за људска права, немају ни приближно, исти чињенични, односно правни основ, није могао бит уважен. Ово из разлога што је жалилац навео као пример одлуку Европског суда за људска права у случају ускраћивања тражених информација за које је у том поступку Агенција тврдила да их не поседује, при чему је Агенција након доношења наведене пресуде учинила доступним тражене информације. Такође је увидом у списе предмета број: 071-01-1168/2017-03 утврђено да је Повереник донео решење од 26.05.2017. године којим је Агенцији наложено да Институту за европске послове у Београду достави број физичких и правних лица и предлога које је директор Безбедносно информативне агенције поднео председнику Вишег суда у Београду у вези са мерама којима се одступа од начела неповредивости тајности писама и других средстава општења које је Агенција применила у 2015. и 2016. години, које су предмет и ове управне ствари, а које информације је Агенција након донетог решења Повереника исто извршила и доставила тражене информације.

На основу свега изложеног, Повереник је применом члана 23. и члана 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I и II диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана.

Безбедносно-информативна агенција у Београду је дужна да о извршењу решења обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса на тужбу износи 390.00 динара.

ЗАМЕНИЦА ПОВЕРЕНИКА
Станојиа Мандић

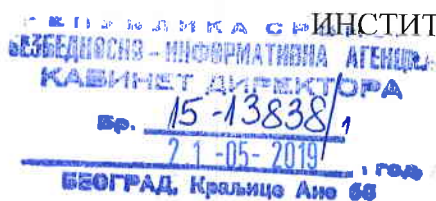

Решење доставити:

1. Безбедносно-информативној агенцији, Београд, Краљице Ане бб
2. Институту за европске послове, Београд, 27. марта 25а
3. Писарници

04-06-2019

11120 Београд
Двадесетседмог марта 25а

Безбедносно-информативна агенција (у даљем тексту: Агенција), овлашћено лице по овлашћењу директора, на основу коначног, обавезујућег и извршног решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 071-01-2677/2019-03 од 7. маја 2019. године, донетог по жалби Института за европске послове из Београда у вези захтева Института од 25. фебруара 2019. године за приступ информацији од јавног значаја, формално одређен тражењем достављања информације прецизиране у четири (4) питања – број физичких и правних лица према којима су предузете посебне мере у периоду од 1. јануара 2017. године до 31. децембра 2018. године и број предлога поднетих председнику Вишег суда у Београду за примену посебних мера према физичким лицима и према правним лицима у овом периоду – на основу члана 28. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), обавештава тражиоца о следећем,

1. На основу наредбе Вишег суда у Београду, Агенција је у 2017. години применила посебне мере из члана 13. Закона о Безбедносно-информативној агенцији („Службени гласник РС“, бр. 42/02, 111/09, 65/14 – УС, 66/14 и 36/18) према 276 физичких лица, а у 2018. години према 226 физичких лица.

2. У 2017. години Агенција није примењивала посебне мере према правним лицима, док је у 2018. години применила посебне мере према 1 (једном) правном лицу.

3. У 2017. години Агенција је Вишем суду у Београду упутила предлоге за примену посебних мера према 323 физичка лица, а у 2018. години према 262 физичка лица.

4. У 2017. години није било предлога за примену посебних мера према правним лицима, а у 2018. години је упућен 1 (један) предлог.

С' поштовањем,

ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ
по овл. бр. 15-3386 од 01. 06. 2017. године
Мирослав Манић

Достављено:

- наслову (поштом на адресу: Двадесетседмог марта 25а, Београд)
- а/а (П бр. 3/19)